

Fafnesbane

Raubtier

Vi ockuperar, exploderar,
Som en missil i en likblek värld.
Vi omgrupperar, expanderar,
På vägen mot jordens hädanfärd.

Med börd utav en konung,
Söner av eld och stål,
Ni suger mjölk och honung,
Vi blod och alkohol.
Nu nalkas eran,
Där vi regerar,
Med hjälp av skärpan från Sigurds svärd.

Försök håll oss fångna vi sliter oss loss,
I er lever Fafner men Sigurd i oss,
Och vi trampar ännu på stigen vi fann,
I spåren av Fafners baneman.

Fafnesbane!
Fafners baneman!

Vi håller järnet,
Vi håller takten,
Till kulturelitens stora förtret.
Vid sista värnet,
Den sista vakten,
Är vildmarkens treenighet.

Vad era pennor skriver,
Vittnar om bleka dåd,
Men än finns björn som river,
Än finns det villobråd.
Så enkelt är det,
Vi håller pakten,
I detta nu och i evighet.

Ni spottar och fräser och häcklar förstås,
I er lever Fafner men Sigurd i oss.
Vi dricker till völsungablodet som rann,
Och minnet av Fafners baneman.

Vi stormar genom tiderna och med oss följer brand,
Vi vinner ny terräng och vi betvingar nya land,
Tvekar du på vägen eller tvivlar du ibland.
Med oss eller mot oss du har valet i din hand.

Försök håll oss fångna vi sliter oss loss,
I er lever Fafner men Sigurd i oss.
Och vi trampar ännu på stigen vi fann,
I spåren av Fafners baneman.

Ni spottar och fräser och häcklar förstås,
I er lever Fafner men Sigurd i oss.
Vi dricker till völsungablodet som rann,
Och minnet av Fafners baneman.

Fafnesbane!

Fafnesbane!
Fafnesbane!
Fafnes baneman!